

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 867

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 386 din 4 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (5) și ale art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	2–3
Decizia nr. 462 din 11 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
219. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping privind aprobarea Listei interzise pentru anul 2020	8–11
938/3.354/1.512. — Ordin al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății „Romfilatelia” — S.A., filială a Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.	12–14
3.045. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială și acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din aparatul propriu al Ministerului Culturii și Identității Naționale și celui din instituțiile publice aflate în subordinea/coordonarea acestuia	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 386

din 4 iunie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (5) și ale art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (5) și ale art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Oltița Manafu în Dosarul nr. 1.052/44/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 965D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia nr. 653 din 8 noiembrie 2016 și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 20/R din 1 februarie 2017, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 7 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.052/44/2016, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (5) și ale art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Oltița Manafu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației în anulare formulate împotriva unei hotărâri de respingere ca inadmisibil a recursului formulat împotriva unei hotărâri date de instanța de apel în condițiile în care art. 31 alin. (5) din Legea nr. 7/1996 prevede că hotărârile de primă instanță, prin care sunt soluționate plângerile formulate împotriva încheierilor de carte funciară, sunt supuse numai apelului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că art. 31 alin. (5) din lege împiedică accesul justițiabilului la calea de atac a recursului, așadar, la trei grade de jurisdicție. Se arată că art. 32 din lege este neconstituțional, întrucât nu conferă calitate procesuală activă oficiului teritorial de

cadastru și publicitate imobiliară. Se mai susține că textele legale criticate sunt imprevizibile și permit desfășurarea în mod arbitrar și abuziv a activității oficiilor teritoriale antereferte.

6. **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, părțile având acces la două grade de jurisdicție, iar necitarea oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară nu aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se menționează considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 439 din 26 martie 2009 și nr. 73 din 23 februarie 2016, precum și ale Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. LXXII (72) din 15 octombrie 2007.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 31 alin. (5) și ale art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 septembrie 2015, care au următorul conținut:

— Art. 31 alin. (5): „*Hotărârea pronunțată de judecătoria poate fi atacată numai cu apel.*”;

— Art. 32: „*Soluționarea plângerii împotriva încheierii de carte funciară, a acțiunii în justificare tabulară, în rectificare, precum și prestație tabulară se face fără citarea oficiului teritorial.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 — *Statul român*, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatelor internaționale privind drepturile*

omului, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 24 — Dreptul la apărare și art. 148 — Integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației în anulare formulate împotriva unei hotărâri de respingere ca inadmisibil a recursului formulat împotriva unei hotărâri date de instanța de apel în condițiile în care art. 31 alin. (5) din Legea nr. 7/1996 prevede că hotărârile de primă instanță, prin care sunt soluționate plângerile formulate împotriva încheierilor de carte funciară, sunt supuse numai apelului. Astfel cum rezultă din datele dosarului, contestația în anulare a fost întemeiată pe dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 3 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când: [...] 3. instanța de recurs, respingând recursul sau admițându-l în parte, a omis să cerceteze vreunul dintre motivele de casare invocate de recurent în termen”. Or, instanța de recurs a respins ca inadmisibil recursul, astfel că nu îi incumba obligația de a cerceta motivele de casare. Așadar, este de principiu că, potrivit Codului de procedură civilă, contestația în anulare este admisibilă în cazul dat numai dacă recursul este la rândul său admisibil, ceea ce înseamnă că, în cadrul contestației în anulare formulate împotriva unei hotărâri care stabilește caracterul inadmisibil al recursului, autorul excepției de neconstituționalitate nu poate invoca neconstituționalitatea unui text legal care privește recursul, așadar, nici obiectul acestuia, tocmai pentru că, în sine, contestația în anulare este inadmisibilă. Astfel, având în vedere stadiul procesual al cauzei, acesta poate invoca doar excepții de neconstituționalitate ce țin de admisibilitatea contestației în anulare, nu și excepții de neconstituționalitate care țin de admisibilitatea recursului.

14. Dacă o excepție de neconstituționalitate este ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă, este, de asemenea, inadmisibilă în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Aceasta, deoarece, indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională

referitoare la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză (a se vedea Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, sau Decizia nr. 320 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 13 iulie 2017, paragraful 26).

15. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. Or, „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014, paragraful 24). Având în vedere cele de mai sus, rezultă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (5) din Legea nr. 7/1996 este, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, inadmisibilă.

16. De asemenea, Curtea reține că și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Legea nr. 7/1996 este, pentru aceleași motive, inadmisibilă, întrucât, din moment ce contestația în anulare este *ab initio* inadmisibilă, nu se poate critica un text care nu are nicio legătură cu dispozițiile legale care determină soluția de inadmisibilitate a contestației în anulare.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (5) și ale art. 32 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Oltița Manafu în Dosarul nr. 1.052/44/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 11 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Iosif Puiu și Constanța Puiu în Dosarul nr. 12.222/94/2015/a5.2.2.4 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.006D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 12.222/94/2015/a5.2.2.4, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Iosif Puiu și Constanța Puiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare și acordarea ajutorului public judiciar.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, autorii acesteia susțin, în

esență, că redactarea acestor norme este vagă, permițând aprecierea subiectivă a instanței.

6. De asemenea, arată că, în majoritatea statelor cu democrații consolidate, semnatare ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, taxele judiciare de timbru nu sunt stabilite decât prin lege, iar nu prin ordonanțe de urgență. Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, puterea executivă a încălcat în mod flagrant dispozițiile constituționale și, în mod special, dispozițiile art. 139 din Constituție, deoarece Guvernul nu poate stabili taxe judiciare de timbru, Parlamentul fiind singura instituție abilitată să adopte legi în domeniul ce vizează drepturile și obligațiile cetățenilor. Totodată, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au fost încălcate dispozițiile art. 115 din Constituție, întrucât Guvernul s-a subrogat în drepturi Parlamentului.

7. Autorii excepției mai consideră că dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în raport cu art. 16 și 21 din Constituție, în condițiile în care la soluționarea cererii de recuzare participă doar judecătorul recuzat, nu și petenții. Astfel, contrar dreptului la un proces echitabil, prevederile art. 47 alin. (4) din Codul de procedură civilă plasează părțile pe poziții procesuale inegale. La aceeași concluzie conduce și reglementarea potrivit căreia la soluționarea cererii de recuzare este ascultat doar judecătorul recuzat, în timp ce petenții nu își pot susține apărările în sprijinul cererii de recuzare. De asemenea, se nasc îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea judecătorilor investiți cu soluționarea cererii de recuzare, aceștia fiind colegi, chiar la aceeași instanță, cu judecătorul recuzat. Totodată, susțin că prevederile art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă sunt vag formulate, permițând aprecierea subiectivă a instanței, ceea ce încalcă regula predictibilității justiției și art. 1 alin. (5), art. 15, art. 16, art. 4 alin. (2) și art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție.

8. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, rezumându-se la analiza condițiilor de admisibilitate a acesteia.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, și art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015.

13. Prevederile art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au următorul cuprins: „*Persoanele fizice pot beneficia de scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare.*”

14. Prevederile art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 au următorul cuprins: „*Ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, inclusiv din cauza diferențelor de cost al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România.*”

15. Prevederile art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13: „*Judecătorul este, de asemenea, incompatibil de a judeca în următoarele situații:*

1. *când și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluție în cauza pe care a fost desemnat să o judece. Punerea în discuția părților, din oficiu, a unor chestiuni de fapt sau de drept, potrivit art. 14 alin. (4) și (5), nu îl face pe judecător incompatibil;*

(...)

13. *atunci când există alte elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea sa.*”;

— Art. 44: „**Recuzarea**

(1) *Judecătorul aflat într-o situație de incompatibilitate poate fi recuzat de oricare dintre părți înainte de începerea oricărei dezbateri.*

(2) *Când motivele de incompatibilitate s-au ivit ori au fost cunoscute de parte doar după începerea dezbaterilor, aceasta trebuie să solicite recuzarea de îndată ce acestea îi sunt cunoscute.*”

— Art. 46: „**Judecătorii care pot fi recuzați**

Pot fi recuzați numai judecătorii care fac parte din completul de judecată căruia pricina i-a fost repartizată pentru soluționare.”;

— Art. 47: „**Cererea de recuzare. Condiții**

(1) *Cererea de recuzare se poate face verbal în ședință sau în scris pentru fiecare judecător în parte, arătându-se cazul de incompatibilitate și probele de care partea înțelege să se folosească.*

(2) *Este inadmisibilă cererea în care se invocă alte motive decât cele prevăzute la art. 41 și 42.*

(3) *Sunt, de asemenea, inadmisibile cererea de recuzare privitoare la alți judecători decât cei prevăzuți la art. 46, precum și cererea îndreptată împotriva aceluiași judecător pentru același motiv de incompatibilitate.*

(4) *Nerespectarea condițiilor prezentului articol atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare. În acest caz, inadmisibilitatea se constată chiar de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare, cu participarea judecătorului recuzat.*”

16. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 alin. (2) privind criteriile de nediscriminare, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 115 alin. (6) privind limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului și art. 139 privind impozite, taxe și alte contribuții.

17. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și ale art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* și art. 2 — *Aplicarea teritorială* din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și ale art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 479 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 12 decembrie 2016, instanța de contencios constituțional a respins excepția de neconstituționalitate.

19. Cu acel prilej, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia prin reglementarea pe calea ordonanței de urgență în materia taxelor judiciare de timbru se aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6) și ale art. 139 și, implicit, ale art. 21, Curtea a reținut, pe de o parte, că, potrivit jurisprudenței sale, sintagma „*numai prin lege*” din cuprinsul art. 139 alin. (1) din Constituție are semnificația de a interzice posibilitatea stabilirii de impozite și taxe pentru bugetul de stat prin acte normative inferioare ca forță juridică legii. În această categorie nu intră ordonanțele emise de Guvern, ci hotărârile Guvernului, care se emit pentru organizarea executării legilor, ordinele miniștrilor etc. (a se vedea Decizia nr. 299 din 6 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 17 ianuarie 2002). De asemenea, din coroborarea prevederilor constituționale ale art. 139 cu cele ale art. 56, Curtea a observat că acestea instituie garanția că obligația constituțională a cetățenilor de a contribui prin impozite, taxe și alte contribuții, venituri la bugetul de stat, se face în condițiile legii.

20. Pe de altă parte, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru (a se vedea în acest sens Decizia nr. 649 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015), respectiv taxe de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 109 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011). Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării

acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

21. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat dacă accesul liber la justiție este un drept absolut și dacă poate forma obiectul unei restrângerii sau limitări. Instanța europeană a statuat că „*dreptul la un tribunal*” nu este absolut, acest drept putând fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord*, paragraful 57). De asemenea, prin Hotărârea din 11 octombrie 2007, pronunțată în *Cauza Larco împotriva României*, paragraful 56, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de acces la o instanță, care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea Europeană a subliniat că, în dreptul român, cu privire la cererile evaluabile în bani, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei (a se vedea în acest sens Decizia nr. 649 din 11 noiembrie 2014, precitată).

22. Față de aceste considerente, Curtea a constatat că instituirea unor taxe judiciare de timbru prin ordonanțe de urgență nu este contrară prevederilor constituționale ale art. 21, art. 115 alin. (6) și ale art. 139.

23. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea a observat că acestea statuează cu privire la faptul că persoanele fizice pot beneficia de scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, iar, în mod excepțional, instanța poate acorda aceste facilități fiscale în alte cazuri în care apreciază că, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, plata taxei judiciare de timbru la valoarea datorată ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a acesteia.

24. Față de această împrejurare, Curtea nu a reținut pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, ca urmare a faptului că aceste prevederi legale lasă la aprecierea instanței de judecată stabilirea ajutorului public judiciar, deoarece, pe de o parte, dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 reglementează criteriile în funcție de care beneficiul de ajutor public judiciar în formele prevăzute la art. 6 din aceasta se avansează de către stat fie în întregime, fie în proporție de 50%, iar pe de altă parte, alin. (3) al aceluiași articol are în vedere și alte cazuri în care ajutorul public judiciar se poate acorda, proporțional cu nevoile solicitantului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 713 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 23 decembrie 2015). În acest context, Curtea a observat că prevederile criticate sunt o aplicare a dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (2) și ale art. 124 din Constituție.

25. Totodată, Curtea a observat că plata taxelor judiciare de timbru este o condiție legală pentru începerea proceselor civile, iar obligația la plata anticipată a acestor taxe este justificată. De altfel, contribuția justițiabilului poate fi recuperată la cererea acestuia, în temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă, de la partea care pierde. Așadar, regula este cea a timbrării acțiunilor

în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Potrivit dispozițiilor art. 90 din Codul de procedură civilă, cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor pe care le presupune declanșarea și susținerea unui proces civil, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate beneficia de asistență judiciară, în condițiile legii speciale privind ajutorul public judiciar (Decizia nr. 533 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 17 noiembrie 2014).

26. Față de cele prezentate, Curtea a constatat că prevederile legale criticate se aplică în mod egal tuturor celor care cad sub incidența ipotezelor cuprinse în aceste norme, fără discriminări, și, de asemenea, respectă principiul supremației Constituției, al universalității, precum și al accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, fiind în deplin acord cu prevederile constituționale cu privire la impozite, taxe și alte contribuții, precum și cu cele referitoare la delegarea legislativă și, prin urmare, nu a reținut pretinsa contrariedade a prevederilor criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale invocate în susținerea excepției.

27. Soluția pronunțată de instanța de contencios constituțional, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

28. Distinct de acestea, examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceste norme instituie cazuri de incompatibilitate a judecătorilor, precum și reguli privind recuzarea.

29. Referitor la cererea de recuzare, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că judecarea acesteia nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin aceasta legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului liber la justiție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 166 din 16 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 28 iulie 2017, paragraful 16, și Decizia nr. 754 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 6 decembrie 2006).

30. De asemenea, prin Decizia nr. 38 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, Curtea a reținut că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Astfel, potrivit art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă, examinarea cererii de recuzare se face „*de îndată*”, iar judecătorul sau părțile sunt ascultate numai „*dacă se apreciază că este necesar*”, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și, implicit, a cauzei în care aceasta a fost formulată. Potrivit doctrinei, momentul la care partea interesată a cunoscut existența motivului de recuzare constituie o împrejurare de fapt, care va fi apreciată de instanța care soluționează cererea. Însă, pentru a evita abuzul, partea trebuie să probeze nu doar cazul de incompatibilitate, ci și împrejurările în care a luat cunoștință de acesta, astfel încât să se poată determina când a aflat că judecătorul este incompatibil. Așadar, modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții reprezintă o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri

simple de recuzare, care să preîntâmpine cererile șicanatorii, de natură să tergiverseze soluționarea într-un termen rezonabil a cauzei. Legiuitorul, asigurând dreptul la apărare al părților, a mai prevăzut la art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă că încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai de părți, odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cauza, iar când această din urmă hotărâre este definitivă, încheierea va putea fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea acestei hotărâri. Prin urmare, Curtea a reținut că nu este încălcat dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 836 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 12 martie 2018).

31. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, prin Decizia nr. 386 din 14 decembrie 2017, precitată, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, întrucât normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întreg ansamblul normativ din care fac parte. În legătură cu principiul previzibilității normei legale, instanța europeană a statuat, de exemplu prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în *Cauza Rekvenyi împotriva Ungariei*, paragraful 34, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere unei rigidități excesive a reglementării. În Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în *Cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul normei juridice, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Totodată, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile de reglementare constă în recurgerea mai

degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică (în acest sens sunt hotărârile din 25 mai 1993 și din 15 noiembrie 1996, pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva Greciei*, paragraful 40, și *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent (a se vedea în acest sens Decizia nr. 491 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2016, paragraful 19).

32. Față de cele anterior referite, Curtea constată că textele de lege criticate reprezintă norme de procedură, prin intermediul cărora legiuitorul instituie cadrul legal pentru exercitarea dreptului procedural de recuzare, în deplin acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Totodată, Curtea constată că acestea sunt reglementate cu suficientă claritate și precizie, interpretarea acestora în ansamblul actului normativ din care fac parte relevând cu claritate voința legiuitorului.

33. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 47 alin. (1) din Codul de procedură civilă dau expresie dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, având în vedere și faptul că legiuitorul, prin reglementarea procedurii de soluționare a cererii de recuzare, a urmărit asigurarea respectării termenului rezonabil și a principiului accesului liber la justiție (a se vedea Decizia nr. 81 din 27 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018).

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată de instanța de contencios constituțional, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iosif Puiu și Constanța Puiu în Dosarul nr. 12.222/94/2015/a5.2.2.4 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și constată că prevederile art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale art. 42 alin. (1) pct. 1 și 13, art. 44, art. 46 și art. 47 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2019.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN privind aprobarea Listei interzise pentru anul 2020

Având în vedere art. 7 pct. 14 și art. 20 din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 13 alin. (2) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — În vederea prevenirii și combaterii dopajului în sport se aprobă Lista interzisă pentru anul 2020, în conformitate cu „Standardul internațional Lista interzisă — 2020 al Agenției Mondiale Anti-Doping”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 299/2018 privind aprobarea Listei interzise pentru anul 2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 29 octombrie 2018.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Pavel-Cristian Balaj

București, 14 octombrie 2019.
Nr. 219.

ANEXĂ

CODUL MONDIAL ANTI-DOPING STANDARD INTERNAȚIONAL

LISTA INTERZISĂ PENTRU ANUL 2020 AGENȚIA MONDIALĂ ANTI-DOPING

Textul oficial al Listei interzise va fi păstrat de către WADA și va fi publicat în limbile engleză și franceză. În cazul vreunei contradicții între versiunea în limba engleză și cea în limba franceză, va prevala versiunea în limba engleză.

SUBSTANȚE ȘI METODE INTERZISE PERMANENT (ÎN COMPETIȚIE ȘI ÎN AFARA COMPETIȚIEI)

Conform articolului 4.2.2 din Codul mondial anti-doping, toate *substanțele interzise* vor fi considerate „substanțe specifice”, cu excepția substanțelor din clasele S1, S2, S4.4, S4.5, S6.a și a *metodelor interzise* M1, M2 și M3.

SUBSTANȚE INTERZISE

S0. Substanțe neaprobată

Orice substanță farmacologică, care nu este cuprinsă în una dintre următoarele secțiuni ale Listei și nu este aprobată de nicio autoritate guvernamentală de reglementare în domeniul sănătății pentru uzul terapeutic uman (de exemplu, substanțe aflate în curs de dezvoltare preclinică sau clinică sau retrase, substanțe „designer”, substanțe aprobate doar pentru uz veterinar) este interzisă permanent.

S1. Agenți anabolici

Agenții anabolici sunt interziși.

1. Steroizi anabolici androgeni (SAA)

atunci când sunt administrați exogen, incluzând, dar fără a se limita la:

- 1-androstendiol (5 α -androst-1-en-3 β ,17 β -diol);
- 1-androstendionă (5 α -androst-1-en-3,17-dionă);
- 1-androsteron (3 α -hidroxi-5 α -androst-1-en-17-onă);
- 1-epiandrosteron (3 β -hidroxi-5 α -androstan-17-onă);
- 1-testosteron (17 β -hidroxi-5 α -androst-1-en-3-onă);
- 4-androstendiol (androst-4-en-3 β ,17 β -diol);
- 4-hidroxitestosteron (4,17 β -dihidroxiandrost-4-en-3-onă);
- 5-androstendionă (androst-5-en-3,17-dionă);
- 7 α -hidroxi-DHEA;
- 7 β -hidroxi-DHEA;
- 7-ceto-DHEA;
- 19-norandrostendiol (estr-4-en-3,17-diol);

- 19-norandrostendionă (estr-4-en-3,17-dionă);
- androstanolon (5 α -dihidrotestosteron, 17 β -hidroxi-5 α -androstan-3-onă);
- androstendiol (androst-5-en-3 β ,17 β -diol);
- androstendionă (androst-4-en-3,17-dionă);
- bolasteron;
- boldenon;
- boldion (androsta-1,4-dien-3,17-dionă);
- calusteron;
- clostebol;
- danazol ([1,2]oxazolol[4',5':2,3]pregna-4-en-20-in-17 α -ol);
- dehidroclormetiltestosteron (4-clor-17 β -hidroxi-17 α -metilandrosta-1,4-dien-3-onă);
- dezoximetiltestosteron (17 α -metil-5 α -androst-2-en-17 β -ol);
- drostanolon;
- epiandrosteron (3 β -hidroxi-5 α -androstan-17-onă);
- epi-dihidrotestosteron (17 β -hidroxi-5 β -androstan-3-onă);
- epitestosteron;
- etilestrenol (19-norpregna-4-en-17 α -ol);
- fluoximesteron;
- formebolon;
- furazabol (17 α -metil[1,2,5]oxadiazolol[3',4':2,3]-5 α -androstan-17 β -ol);
- gestrinonă;
- mestanolon;

- mesterolon;
- metandienonă (17 β -hidroxi-17 α -metilandrosta-1,4-dien-3-onă);
- metenolon;
- metandriol;
- metasteron (17 β -hidroxi-2 α ,17 α -dimetil-5 α -androstan-3-onă);
- metil-1-testosteron (17 β -hidroxi-17 α -metil-5 α -androst-1-en-3-onă);
- metilclostebol;
- metildienolon (17 β -hidroxi-17 α -metilestra-4,9-dien-3-on);
- metilnortestosteron (17 β -hidroxi-17 α -metilestr-4-en-3-onă);
- metiltestosteron;
- metribolon (metiltrienolon, 17 β -hidroxi-17 α -metilestra-4,9,11-trien-3-onă);
- miboleron;
- nandrolon (19-nortestosteron);
- norboleton;
- norclostebol (4-cloro-17 β -ol-estr-4-en-3-onă);
- noretandrolon;
- oxabolon;
- oxandrolon;
- oximesteron;
- oximetolon;
- prasteron (dehidroepiandrosteron, DHEA, 3 β -hidroxiandrost-5-en-17-onă);
- prostanazol (17 β -[(tetrahidropiran-2-il)oxi]-1'H-pirazolo[3,4:2,3]-5 α -androstan);
- quinbolon;
- stanozolol;
- stenbolon;
- testosteron;
- tetrahydrogestrinonă (17-hidroxi-18 α -homo-19-nor-17 α -pregna-4,9,11-trien-3-onă);
- trenbolon (17 β -hidroxiestr-4,9,11-trien-3-onă)

și alte substanțe cu structură chimică similară sau cu efect(e) biologic(e) similar(e).

2. Alți agenți anabolici

Incluzând, dar nelimitându-se la:

- clenbuterol, modulatorii receptorilor selectivi de androgeni (SARMs, de exemplu andarină, LGD-4033 (ligandrol), enobosarm (ostarină) și RAD140), tibolon, zeranol și zilpaterol.

S2. Hormoni peptidici, factori de creștere, substanțe înrudite și mimetice

Sunt interzise următoarele substanțe, precum și alte substanțe cu structură chimică similară sau efect(e) biologic(e) similar(e):

1. Eritropoietina (EPO) și agenții care afectează eritropoieza, incluzând, dar nelimitându-se la:

1.1. Agoniști ai receptorilor eritropoietinei, de exemplu:

- darbepoietina (dEPO);
- eritropoietina (EPO);
- derivați pe bază de EPO [EPO-Fc, metoxi polietilen glicol-epoietina beta (CERA)];
- agenți mimetici EPO și derivații lor (de exemplu, CNTO 530, peginesatida).

1.2. Agenți activatori ai factorilor care induc hipoxia (HIF), de exemplu:

- cobalt;
- daprodustat (GSK 1278863);
- molidustat (BAY 85-3934);
- roxadustat (FG-4592);
- vadadustat (AKB-6548);
- xenon.

1.3. Inhibitori GATA, de exemplu:

- K-11706.

1.4. Inhibitori de semnalizare a TGF—beta (TGF- β), de exemplu:

- luspatercept;
- sotatercept.

1.5. Agoniști ai receptorilor inițiatori ai refacerii, de exemplu:

- EPO asialo;
- EPO carbamilată (CEPO).

2. Hormoni peptidici și factorii lor de eliberare

2.1. Gonadotropina corionică (CG) și hormonul luteinizant (LH) și factorii lor de eliberare, la bărbați, de exemplu buserelin, deslorelin, gonadorelin, goserelin, leuprorelin, nafarelin și triptorelin

2.2. Corticotropinele și factorii lor de eliberare, de exemplu, corticorelin

2.3. Hormonul de creștere (GH) și fragmentele și factorii săi de eliberare, incluzând, dar nelimitându-se la:

- fragmente ale hormonului de creștere, de exemplu, AOD-9604 și hGH 176-191;

- hormonul de eliberare a hormonului de creștere (GHRH) și analogii săi, de exemplu, CJC-1293, CJC-1295, sermorelin și tesamorelin;

- stimulatori ai secretorilor hormonului de creștere (GHS), de exemplu, lenomorelin (grelin) și mimeticele sale, de exemplu, anamorelin, ipamorelin, macimorelin și tabimorelin;

- peptide de eliberare ale GH (GHRP), de exemplu, alexamorelin, GHRP-1, GHRP-2 (pralmorelin), GHRP-3, GHRP-4, GHRP-5, GHRP-6 și examorelin (hexarelin).

3. Factori de creștere și modulatori ai factorilor de creștere, incluzând, dar nelimitându-se la:

- factori de creștere a fibroblastelor (FGFs);

- factorul de creștere a hepatocitelor (HGF);

- factorul de creștere insulinic -1 (IGF-1) și analogii săi;

- factori de creștere mecanici (MGFs);

- factorul de creștere derivat din trombocite (PDGF);

- β 4-timosina și derivații săi, de exemplu, TB-500;

- factorul de creștere a endoteliului vascular (VEGF) și alți factori de creștere sau modulatori ai factorilor de creștere ce afectează sinteza/degradarea proteinei mușchilor, a tendoanelor sau a ligamentelor, vascularizarea, utilizarea energiei, capacitatea de regenerare sau comutarea tipului de fibră.

S3. Beta-2 agoniști

Toți beta-2 agoniștii selectivi și nonselectivi, inclusiv toți izomerii optici sunt interziși.

Aceștia includ, fără a se limita la:

- fenoterol;

- formoterol;

- higenamină;

- indacaterol;

- olodaterol;

- procaterol;

- reproterol;

- salbutamol;

- salmeterol;

- terbutalină;

- tretoquinol (trimetoquinol);

- tulobuterol;

- vilanterol,

cu următoarele excepții:

- salbutamolul inhalat: maximum 1.600 micrograme în 24 de ore, în doze împărțite ce nu trebuie să depășească 800 micrograme la 12 ore de la dozarea anterioară;

- formoterolul inhalat: doza maximă 54 micrograme în 24 de ore;

- salmeterolul inhalat, maximum 200 micrograme în 24 de ore.

Prezența salbutamolului în urină, într-o concentrație mai mare de 1.000 ng/mL sau a formoterolului într-o concentrație mai mare de 40 ng/mL nu este datorată utilizării în scop terapeutic a substanței și va fi considerată rezultat analitic advers (AAF), dacă sportivul nu dovedește, pe baza unui studiu farmacocinetic controlat, că rezultatul anormal a fost consecința utilizării unei doze terapeutice (prin inhalare) de până la limita maximă indicată mai sus.

S4. Hormoni și modulatori metabolici

Următorii hormoni și modulatori metabolici sunt interziși:

1. Inhibitori de aromatază, incluzând, dar nelimitându-se la:

- 2-androstenol (5 α -androst-2-en-17-ol);

- 2-androstenon (5 α -androst-2-en-17-onă);

- 3-androstenol (5 α -androst-3-en-17-ol);

- 3-androstenon (5 α -androst-3-en-17-onă);

- 4-androsten-3,6,17-trionă (6-oxo);

- aminoglutetimid;

- anastrozol;
- androsta-1,4,6-trien-3,17-dionă (androstatriendionă);
- androsta-3,5-dien-7,17-dionă (arimistan);
- exemestan;
- formestan;
- letrozol;
- testolactonă.

2. Modulatori ai receptorilor selectivi de estrogeni (SERM), incluzând, dar nelimitându-se la:

- basedoxifen;
- ospemifen;
- raloxifen;
- tamoxifen;
- toremifen.

3. Alte substanțe antiestrogenice, incluzând, dar nelimitându-se la:

- clomifen;
- ciclofenil;
- fulvestrant.

4. Agenți care împiedică activarea receptorilor activinei IIB, incluzând, dar nelimitându-se la:

- anticorpi neutralizatori ai activinei A;
- agonști ai receptorilor activinei IIB, de exemplu receptori ai activinei false (de exemplu, ACE-031);
- anticorpi ai receptorilor antiactivinei IIB (de exemplu, bimagramab);
- inhibitori ai miostatinei, de exemplu:
- agenți de reducere sau îndepărtare a expresiei miostatinei;
- proteine care leagă miostatina (de exemplu, folistatina, propeptida miostatinică);
- anticorpi neutralizatori ai miostatinei (de exemplu, domagrozumab, landogrozumab, stamulumab).

5. Modulatori metabolici:

5.1. activatori ai proteinkinazei activate de AMP (AMPK), de exemplu, AICAR, SR9009, și agonști ai receptorilor δ activați de proliferatorul peroxizomilor (PPAR δ), de exemplu, acid acetic 2-(2-metil-4-((4-metil-2-(4-(trifluorometil)fenil)iazol-5-il))metilthiol) fenoxi) GW 1516, GW501516);

5.2. insuline și mimetice de insulină;

5.3. meldonium;

5.4. trimetazidina.

S5. Diuretice și agenți mascatori

Următoarele diuretice și agenți mascatori, precum și alte substanțe cu structură chimică similară sau cu efect(e) biologic(e) similar(e) sunt interzise.

Acestea includ, dar nu se limitează la:

- desmopresină, probenecid, substituenți de plasmă, de exemplu, administrarea intravenoasă de albumină, dextran, hidroxietil amidon și manitol;

- acetazolamid, amilorid, bumetanid, canrenon, clortalidon, acid etacrinic, furosemid, indapamid, metolazon, spironolactonă, tiazide de exemplu bendroflumetiazidă, clorotiazidă și hidroclorotiazidă, triamteren și vaptani, de exemplu tolvaftan, cu excepția:

- drosiprenonei, pamabromului și a utilizării oftalmice a inhibitorilor de anhidrază carbonică (de exemplu, dorzolamidă, brinzolamidă);

- administrării locale a felipresinei în anestezia dentară.

Depistarea în proba sportivului oricând sau în competiție, după caz, a oricărei cantități a uneia dintre următoarele substanțe cu limită de prag: formoterol, salbutamol, cathină, efedrină, metilefedrină și pseudoefedrină, în combinație cu un diuretic sau un agent mascator, se va considera rezultat analitic advers, cu excepția cazului în care sportivul are o scutire pentru uz terapeutic acordată pentru acea substanță, în plus față de cea acordată pentru diuretic sau agentul mascator.

METODE INTERZISE

M1. Manipularea sângelui și a componentelor sângelui

Sunt interzise următoarele:

1. administrarea sau reintroducerea oricărei cantități de sânge autolog, alogenic (homolog) sau heterolog sau de

produse hematologice din celule roșii de orice origine în sistemul circulator;

2. creșterea artificială a absorbției, transportului sau eliberării de oxigen,

incluzând, dar fără a se limita la perfluorochimicale, efaproxiral (RSR13) și produsele pe bază de hemoglobină modificată, de exemplu, înlocuitorii de sânge pe bază de hemoglobină și produșii de hemoglobină microîncapsulată, cu excepția oxigenului suplimentar prin inhalare;

3. orice formă de manipulare intravasculară a sângelui sau a componentelor sângelui, prin mijloace fizice sau chimice.

M2. Manipularea chimică și fizică

Sunt interzise următoarele:

1. falsificarea sau încercarea de falsificare cu scopul de a altera integritatea și validitatea probelor recoltate în timpul controlului doping.

Include, dar nu se limitează la substituția și/sau alterarea probei, de exemplu, adăugarea de proteaze în probă;

2. infuziile și/sau injecțiile intravenoase cu mai mult de 100 mL în total pe o perioadă de 12 ore, cu excepția celor efectuate în mod legitim pe parcursul tratamentelor spitalicești, al procedurilor chirurgicale sau al investigațiilor clinice pentru stabilirea diagnosticului.

M3. Dopajul genetic și celular

Sunt interzise următoarele metode, care au capacitatea de a spori performanța sportivă:

1. utilizarea de acizi nucleici sau analogi ai acizilor nucleici care pot altera secvențele de genom și/sau expresia genetică prin orice mecanism. Aceasta include, dar nu se limitează la tehnologiile de editare, inactivare și transfer genetic;

2. utilizarea de celule normale sau celule modificate genetic.

SUBSTANȚE ȘI METODE INTERZISE ÎN COMPETIȚIE

Pe lângă categoriile S0—S5 și M1—M3 definite mai sus, următoarele clase sunt interzise în competiție:

SUBSTANȚE INTERZISE

S6. Stimulente

Toate stimulentele, inclusiv toți izomerii optici, de exemplu d- și l-, acolo unde este cazul, sunt interzise.

Stimulentele includ:

a) stimulente nespecifice:

- adrafinil;
- amfepramonă;
- amfetamină;
- amfetaminil;
- amifenazol;
- benfluorex;
- benzilpiperazină;
- bromantan;
- clobenzorex;
- cocaină;
- cropropamidă;
- crotetamidă;
- fencamină;
- fenetilină;
- fenfluramină;
- fenproporex;
- fonturacetam [4-fenilpiracetam(carfedon)];
- furfenorex;
- lisdexamfetamină;
- mefenorex;
- mefentermină;
- mesocarb;
- metamfetamină(d-);
- p-metilamfetamină;
- modafinil;
- norfenfluramină;
- fendimetrazină;
- fentermină;
- prenilamină;
- prolantan.

Un stimulent care nu este introdus în mod expres în această secțiune este o substanță specifică;

b) stimulente specifice

Includ, dar nu se limitează la:

- 3-metilhexan-2-amine (1,2-dimetilpentilamină);
- 4-metilhexan-2-amine (metilhexaneamină);
- 4-metilpentan-2-amine (1,3-dimetilbutilamină);
- 5-metilhexan-2-amine (1,4-dimetilpentilamină);
- benzfetamină;
- cathină**;
- cathinonă și analogii săi, de exemplu, mefedronă,

metedronă și α -pirolidinovalerofenonă;

- dimetamfetamină (dimetilamfetamină), efedrină***;
- epinefrină**** (adrenalină);
- etamivan;
- etilamfetamină;
- etilefrină;
- famprofazonă;
- fenbutrazat;
- fencamfamină;
- heptaminol;
- hidroxiamfetamină (parahidroxiamfetamină);
- izometeptenă;
- levmetamfetamină;
- meclofenoxat;
- metilenedioximetamfetamină;
- metilefedrină***;
- metilfenidat;
- niketamidă;
- norfenefrină;
- octodrină (1,5-dimetilhexilamină);
- octopamină;
- oxilofrină (metilsinefrină);
- pemolină;
- pentetrazol;
- fenetilamină și derivații săi;
- fenmetrazină;
- fenprometamină;
- propilhexedrină;
- pseudoefedrină*****;
- selegilină;
- sibutramină;
- stricnină;
- tenamfetamină (metilendioxiamfetamină);
- tuaminoheptan

și alte substanțe cu structură chimică similară sau efect(e) biologic(e) similar(e),

cu excepția:

- clonidinei;
- derivaților de imidazol pentru uz dermatologic, nazal sau oftalmic și a acelor stimulente incluse în Programul de monitorizare pe anul 2020*.

S7. Narcotice

Sunt interzise următoarele narcotice, inclusiv toți izomerii optici, de exemplu, d- și l-, acolo unde este cazul:

- buprenorfină;
- dextromoramidă;
- diamorfină (heroină);
- fentanil și derivații săi;
- hidromorfonă;
- metadonă;
- morfină;
- nicomorfină;
- oxicodonă;
- oximorfonă;

— pentazocină;

— petidină.

S8. Canabinoide

Sunt interzise toate canabinoidele naturale și sintetice, de exemplu:

- canabis (hașiș, marijuana) și produsele din canabis;
- tetrahidrocanabinol-ul natural și sintetic (THC);
- canabinoidele sintetice care mimează efectele THC, cu excepția:
- canabidiolului.

S9. Glucocorticoizi

Toți glucocorticoizii sunt interziși în administrarea orală, intravenoasă, intramusculară sau rectală.

Includ, dar nu se limitează la:

- betametazonă;
- budesonid;
- cortizon;
- deflazacort;
- dexametazonă;
- fluticazonă;
- hidrocortizon;
- metilprednisolon;
- prednisolon;
- prednison;
- triamcinolon.

SUBSTANȚE INTERZISE ÎN ANUMITE SPORTURI**P1. Betablocante**

Betablocantele sunt interzise doar în competiție în următoarele sporturi, iar acolo unde este menționat, și în afara competiției:

- tir cu arcul (WA)¹⁾;
- automobilism (FIA);
- biliard (toate disciplinele) (WCBS);
- darts (WDF);
- golf (IGF);
- tir sportiv (ISSF, IPC)¹⁾;
- schi/snowboard (FIS) în sărituri cu schiurile, freestyle aerials/halfpipe și snowboard halfpipe/big air;
- sporturi subacvatice (CMAS) în apnea cu greutate constantă cu sau fără labe, apnea dinamică cu sau fără labe, apnea cu imersie liberă, apnea „jump blue”, vânătoare subacvatică, apnea statică, tir cu harponul și apnea cu greutate variabilă.

Betablocantele includ, dar nu se limitează la:

- acebutolol;
- alprenolol;
- atenolol;
- betaxolol;
- bisoprolol;
- bunolol;
- carteolol;
- carvedilol;
- celiprolol;
- esmolol;
- labetalol;
- metipranolol;
- metoprolol;
- nadolol;
- oxprenolol;
- pindolol;
- propranolol;
- sotalol;
- timolol.

* Bupropion, cafeină, nicotină, fenilefrină, fenilpropanolamină, pipradol și sinefrină: aceste substanțe sunt incluse în Programul de monitorizare pe anul 2020 și nu sunt considerate substanțe interzise.

** Cathina: interzisă când concentrația sa în urină este mai mare de 5 micrograme per mililitru.

*** Efedrina și metilefedrina: interzise, atunci când concentrația oricăreia dintre ele în urină este mai mare de 10 micrograme per mililitru.

**** Epinefrină (adrenalină): nu este interzisă în administrarea locală, de exemplu, nazală, oftalmologică sau administrarea asociată cu agenți anestezici locali.

***** Pseudoefedrina: interzisă când concentrația sa în urină este mai mare de 150 micrograme per mililitru.

1) Interzise și în afara competiției.

MINISTERUL
COMUNICAȚIILOR
ȘI SOCIETĂȚII
INFORMAȚIONALE
Nr. 938
din 7 octombrie 2019

MINISTERUL
FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 3.354
din 22 octombrie 2019

MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 1.512
din 14 octombrie 2019

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății „Romfilatelia” — S.A., filială a Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 36/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul comunicațiilor și societății informaționale, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății „Romfilatelia” — S.A., filială a Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor
și societății
informaționale,
Alexandru Petrescu

Ministrul finanțelor
publice,
**Eugen Orlando
Teodorovici**

Ministrul muncii
și justiției sociale,
**Marius-Constantin
Budăi**

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE
 Operatorul economic: Societatea „Romfilatelia” — S.A.
 Sediul/Adresa: București, str. Fabrica de Chibrituri nr. 28, sectorul 5
 Cod unic de înregistrare: RO 16184414

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2019**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	9661
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	9630
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	31
	3	Venituri extraordinare	6	
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	9531
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	9498
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	4896
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	195
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	4516
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	3145
		C1 ch. cu salariile	13	2568
		C2 bonusuri	14	577
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	1273
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	98
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	-109
	2	Cheltuieli financiare	20	33
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	130
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	23	20
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	110
	1	Rezerve legale	25	7
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	103
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% varsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	52
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	52

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	51
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	481
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	481
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	66
	2	Nr. mediu de salariați total	49	63
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	4136
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	4136
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	152,86
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	986,54
	9	Plăți restante	56	
	10	Creanțe restante	57	

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială și acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din aparatul propriu al Ministerului Culturii și Identității Naționale și celui din instituțiile publice aflate în subordinea/coordonarea acestuia

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect:

a) acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din aparatul propriu al Ministerului Culturii și Identității Naționale și celui din instituțiile publice aflate în subordinea/coordonarea acestuia, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021;

b) acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din aparatul propriu al Ministerului Culturii și Identității Naționale și celui din instituțiile publice aflate în subordinea/coordonarea acestuia, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute la art. 1 se realizează eșalonat, în 5 tranșe, potrivit prevederilor art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sumele prevăzute la art. 1 lit. a) vor fi achitate de ordonatorii de credite conform eșalonării prevăzute la alin. (1), actualizate, după caz, cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică.

(3) Procedura de plată eșalonată prevăzută de prezentul ordin se aplică și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din aparatul propriu al Ministerului Culturii și Identității Naționale și celui din instituțiile publice aflate în subordinea/coordonarea acestuia.

(4) La sumele actualizate în condițiile alin. (2) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie, după caz.

(5) Pentru hotărârile judecătorești având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii, dobânda legală se calculează conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare, în cazul în care hotărârea judecătorească nu prevede altfel.

(6) Dobânda legală se calculează de la data stabilită prin hotărârea judecătorească.

(7) În cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

Art. 3. — (1) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor terțiari de credite vor transmite datele aferente plății tranșelor stabilite la art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, pe alineatele clasificăției economice, ordonatorului principal/secundar de credite care le asigură finanțarea.

(2) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorului secundar de credite vor centraliza datele primite de la ordonatorii terțiari de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul propriu și le vor transmite Direcției economice din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale.

(3) Direcția economică din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale va centraliza datele pentru aparatul propriu, precum și pe cele primite de la ordonatorii secundari și terțiari de credite finanțați prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale și va propune Ministerului Finanțelor Publice modificările corespunzătoare pentru bugetul pe anul în curs și pentru proiectul de buget pe anii următori, după caz.

(4) Pe baza datelor transmise de ordonatorii de credite, Ministerul Culturii și Identității Naționale va suplimenta bugetele instituțiilor publice subordonate și va transfera în conturile de trezorerie deschise pe numele acestora sumele aferente plății tranșelor stabilite potrivit art. 1.

Art. 4. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute la art. 1 se efectuează de instituția angajatoare pe bază de state nominale, altele decât cele pentru plata salariilor/indemnizațiilor.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite în conturile indicate de beneficiari.

(3) Contribuțiile sociale obligatorii și impozitul aferent plății sumelor datorate se stabilesc, se plătesc și se declară în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul

fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Corectitudinea privind calculul sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii și al dobânzilor legale îi revine ordonatorului de credite, care are obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare necesare aplicării prezentului ordin numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,

Valer-Daniel Breaz

București, 11 octombrie 2019.

Nr. 3.045.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 227502